

# Groen gered van grijper

## 'Struintocht' door tuinen van vervallen ziekenhuis

**AMERSFOORT** | Maandenlang heeft geen mens er de rust verstoord. Tot gistermiddag. Zo'n dertig man trok de binnentuinen in van het voormalige Elisabethziekenhuis. Op zoek naar fleurig groen, dat voor de sloopkogel kan worden behoed.

ARTWIN KREEKEL

De takken van de oude, gevelde esdoorn kraken onder het gewicht van de kruiwagens vol scheppen en harken. Erachter dertig paar voeten. Tot december 2013 kwamen doktoren en verpleegsters in deze tuin tijdens een lange dienst even op adem. Nu laat het stukje groen, omringd door de gangen van het ziekenhuis, zich nog het beste omschrijven als een oerwoud in wording. Waar buxussen, varens en narcissen ongestoord kunnen groeien.

Totdat er de sloopbal doorheen gaat. Hoewel dat naar verwachting niet eerder gebeurt dan april volgend jaar, initieerde Stichting Elisabeth Groen voor deze tweede paasdag een 'reddingsactie'. Alle planten die nog een tweede leven kunnen krijgen, krijgen dat. „Afgelopen kerst waren we hier al rond het ziekenhuis mee bezig,” zegt Margriet van der Heijden van de stichting. „Een beveiligder schoot ons aan, en vroeg ons of we dat in de binnentuinen wilden doen. Natuurlijk!”

En zo geschiedde. Het pand, dat normaal met hekken hermetisch is afgesloten van de buitenwereld en



▲ Gegadigden - jong en oud - voor wat groen uit de voormalige ziekenhuistuin aan het werk. FOTO FRANS KANTERS

met tientallen infraroodsensoren tegen indringers wordt gewapend, wordt door beveiligder Nico voor één keer geopend. En, hoe kort de wandeling ook, hij maakt indruk. „Hier heb ik zo vaak gelopen,” zegt Hajo Kraamer uit het Leusderkwartier.

### Verboden terrein

Hij hoorde van de tuiniermiddag op een informatiemarkt. „Toen wist ik meteen dat ik mijn steentje bij wilde dragen. Het zou doodzonde zijn als de komende maanden al die planten en bloemen hier versterven, omdat alles aan z'n lot wordt overgelaten. En dat je op een stukje 'verboden

terrein' mag komen, maakt dat helemaal bijzonder.”

Ook voor Liesbeth Bos, die vlakbij het ziekenhuis woont, is de trip eentje die haar bij zal blijven. „Als Amersfoorter ben je hier zeker één keer geweest, zo niet vaker. Je vraagt je toch altijd af hoe het er nu uitziet, achter die stalen hekken.” Veel is gestript in de 'personeelstuin'. Een sokkel herinnert de bezoeker nog dat er ooit een beeld moet hebben gestaan. Eentje met twee handen die een kindje dragen. Dat is meeverhuisd naar het nieuwe hospitaal aan de Maatweg, weet beveiligder Nico.

Voor Laura Bron betekent de tour

door de binnentuinen een stap terug in de tijd. Dertig jaar lang was ze wijkverpleegkundige van onder meer het Vermeer- en het Bergkwartier. „In die hoedanigheid kwam ik hier bijna dagelijks,” zegt ze. Zeventien jaar geleden ging ze met pensioen. „Je maakt heel wat mee in zo'n ziekenhuis. Leuke en veel minder leuke dingen. Dan stapte ik ook weleens de tuin in als het me wat te veel werd. Het is een heel dubbel gevoel om hier weer te zijn.” In haar hand houdt ze een stukje klimop. „Die ga ik in de tuin zetten. Heb ik toch nog een stukje ziekenhuis bij me, als het straks gesloopt is.”